

Ginkgo biloba 'King of Dongting'

miłorząb dwuklapowy 'King of Dongting'

(C) fot. Grzegorz Falkowski

Silnie rosnące drzewo o wyprostowanym pokroju i regularnej, luźnej koronie. Charakteryzujące się wyjątkowo dużymi liśćmi i nasionami. Siła wzrostu podobna jak u gatunku. Po 10 latach uprawy drzewo dorasta do 3 m wysokości. Kora drzewa przez długi czas jest szara i gładka, z wiekiem staje się ciemnobrązowa, a u starych drzew dość głęboko spękana. Roślina tworzy 2 rodzaje pędów: nagie, żółtobrązowe, ułożone pionowo długopędy oraz znacznie mniejsze i cieńsze, wałeczkowate krótkopędy pokryte licznie bliznami po opadłych liściach. Pąki brązowe, szerokostożkowate, okryte łuskami. Liście typowe, jak u gatunku, ciemnozielone, skórzaste, wachlarzowate, szerokość 6–10 cm, z charakterystycznym wcięciem na wierzchołku dzielącym blaszki na dwie kłapy (bilobus – dwuklapowy). Na długopędach liście są ułożone pojedynczo i skrętolegle, natomiast na krótkopędach skupiają się od 3 do 5 w rozetkach. Za szczególnie pierwotną cechę należy uznać widlaste unerwienie liści. Nerwy rozchodzą się wachlarzowato od nasady ogonka. Jest to unerwienie nie spotykane u roślin okrytonasiennych. Liście jesienią przebarwiają się na żółtożółcisty kolor i pięknie mieniają się w promieniach słonecznych. Jest to kolon żeński, tworzący duże nasiona. Wiosną na krótkopędach wyrastają cienkie, długie szypułki z zalążkami. Zazwyczaj tylko jeden z nich rozwija się i przekształca w nasiono. Do zapylenia dochodzi wiosną, jeśli w pobliżu rośnie egzemplarz męski. Miłorząb jest wiatropylny, a pyłek może być przenoszony nawet na odległość 1,5 km. Zapłodnienie przebiega w kilka miesięcy po zapyleniu, często już w opadłych na ziemię zalążkach i przy udziale ruchliwych plemników. Kuliste nasiono (nie owoc, rośliny nagonasienne nie tworzą owoców) miłorzębu pokryte jest mięsistą, początkowo zieloną, a po dojrzeniu bursztynowożółtą osnówką. Dojrzałe nasiono po opadnięciu na ziemię bardzo nieprzyjemnie pachnie wydzielając woń zjełczałego masła. W krajach azjatyckich nasiona, a właściwie ich jądra, spożywa się w różnych postaciach, natomiast drzewa miłorzębów uprawia się w sadach, tak, jak u nas drzewa owocowe. Kandyzowane nasiona sprzedawane są jako „orzechy”, a pozyskany z nich wyciąg wykorzystuje się jako dodatek w procesie produkcji niektórych gatunków piwa. Drzewo wymaga ziemi żyznej, dostatecznie wilgotnej, przepuszczalnej, zasobnej w próchnicę o odczynie lekko kwaśnym (pH 5-6). Odmiana odporna na

choroby, szkodniki oraz tolerancyjna na zanieczyszczenie powietrza. Prycinanie pędów nie jest wskazane. Zaleca się ściółkowanie gleby wokół drzewa, szczególnie po posadzeniu młodych roślin. Starsze rośliny odporne na mróz, młode warto w pierwszych latach osłonić na zimę. Odmiana rzadko spotykana w uprawie, nietypowa i poszukiwana przez kolekcjonerów. Nadaje się do sadzenia jako soliter w przydomowych ogrodach oraz w założeniach parkowych.

autorzy opisu tekstowego: Tomasz Dymny; Związek Szkółkarzy Polskich

pochodzenie	wprowadzenie do handlu: szkółka W. Bömera, Zundert, Holandia. 1985 r.
grupa roślin	iglaste
grupa użytkowa	iglaste
forma	drzewo
siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	drzewiasty rozłożysty
docelowa wysokość	od 15 m do 20 m
barwa liści (igieł)	ciemnozielone
zimozieloność liści (igieł)	liście opadające na zimę
owoce	żółte ozdobne i jadalne kuliste
nasłonecznienie	stanowisko słoneczne
wilgotność	podłoże umiarkowanie wilgotne roślina tolerancyjna
ph podłoża	odczyn kwaśny odczyn lekko kwaśny do obojętnego
rodzaj gleby	przeiętna ogrodowa roślina tolerancyjna
walory	ciekawy pokrój ładne jesienne zabarwienie odporność na zanieczyszczenia ozdobne z liści/igieł
zastosowanie	ogrody przydomowe parki szpaler soliter (pojedynczo)
strefa	5a

autorzy opisu tabelarycznego: Tomasz Dymny; , Związek Szkółkarzy Polskich;

Producenci *Ginkgo biloba* 'King of Dongting' w Polsce

SZMIT Szkółka
TOMŻYŃSKI Szkółka Roślin

